

Чи рік, чи вік

Микола Руденко

Чи рік, чи вік... І хто тебе прирік
На цю самотність, котру не здолати?
Хиріє мозок в колі недорік,
А серце вбралось у мовчання лати.

Затиснутий між гір, як між сокир,
Готуюся зустріти третю весну.
А місяць дивиться в катунський вир
Так само, як у Ворсклу чи у Десну.

Роки — мов у ярмі старі воли.
Серед вершин похмура днина чахне.
А в грудях щось обірветься, коли
Від хмар полтавським яблуком запахне.

Щоб не злетіло слово з язика,
Його, зрадливий, прикусити мушу.
І тільки небо та гірська ріка
Мені назустріч відкривають душу.